

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2015/320

z dnia 27 stycznia 2015 r.

w sprawie SA.26547 (11/C) (ex NN 49/10 i CP 241/2008) – Belgia – Fundacja na rzecz zrównoważonego rozwoju rybołówstwa – Niezgodne z przeznaczeniem wykorzystanie pomocy N 274/03

(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 321)

(Jedynie teksty w językach francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 26 czerwca 2003 r. Belgia zgłosiła Komisji Europejskiej program pomocy państwa mający na celu finansowanie i ustanowienie *Stichting Duurzame Visserij Ontwikkeling* (fundacji na rzecz zrównoważonego rozwoju rybołówstwa, zwanej dalej SDVO), organizacji o charakterze niezarobkowym mającej na celu zagwarantowanie zrównoważonego rozwoju rybołówstwa w Belgii. Notyfikowane przepisy odnoszą się do finansowania SDVO i obejmują statut SDVO. Następnie Komisja zatwierdziła ten plan w dniu 16 grudnia 2003 r. ⁽²⁾.
- (2) Dnia 9 września 2008 r. Komisja otrzymała skargę (zarejestrowaną pod numerem CP 241/2008), w której donoszono o niezgodnym z przeznaczeniem wykorzystaniu przez SDVO pomocy otrzymanej w ramach programu.
- (3) Pismem z dnia 17 listopada 2008 r. Komisja zwróciła się do władz belgijskich o udzielenie wyjaśnień. W piśmie z dnia 18 grudnia 2008 r. władze belgijskie zwróciły się z prośbą o przedłużenie terminu o jeden miesiąc, która to prośba została spełniona. W piśmie datowanym 16 stycznia 2009 r. władze belgijskie przekazały Komisji informacje.
- (4) W piśmie z dnia 10 września 2009 r. władze belgijskie przekazały Komisji sprawozdanie roczne SDVO za 2008 r., zgodnie z art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 659/1999 ⁽³⁾.
- (5) Pismem z dnia 19 stycznia 2010 r. Komisja zwróciła się do władz belgijskich o udzielenie dalszych wyjaśnień. W piśmie z dnia 18 lutego 2010 r. władze belgijskie zwróciły się z prośbą o przedłużenie terminu o jeden miesiąc, która to prośba została spełniona, i termin przedłużono do dnia 9 kwietnia 2010 r. W piśmie datowanym 12 kwietnia 2010 r. władze belgijskie przekazały Komisji informacje.
- (6) Pismem z dnia 19 stycznia 2010 r. Komisja zwróciła się do skarżącego z zapytaniem, czy podtrzymuje swoją skargę, zważywszy że *cvba Schelpdier en vis*, spółka zależna utworzona przez SDVO, zaprzestała działalności.
- (7) Pismem z dnia 18 lutego 2010 r. skarżący wskazał powody, dla których pragnie podtrzymać skargę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 149 z 20.5.2011, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 28 z 31.1.2004, s. 3.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1).

- (8) W dniu 22 października 2010 r., akta sprawy zarejestrowano w rejestrze pomocy niezgłoszonej.
- (9) Pismem z dnia 23 marca 2011 r. Komisja poinformowała władze belgijskie, że podjęła decyzję o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do pomocy.
- (10) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag na temat przedmiotowej pomocy.
- (11) Pismem z dnia 7 czerwca 2011 r. Komisja otrzymała od beneficjenta uwagi odnoszące się do decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, przekazane przez władze belgijskie. Do Komisji nie wpłynęły dalsze uwagi ze strony skarżącego lub innych zainteresowanych stron.

2. OPIS

- (12) Pierwotny program pomocy został notyfikowany pismem z dnia 26 czerwca 2003 r. Zarejestrowano go pod numerem N 274/03.
- (13) Program ten przewiduje roczne płatności w wysokości około 2 mln EUR z zasobów państwa na rzecz fundacji SDVO w celu umożliwienia SDVO prowadzenia działalności na rzecz zrównoważonego rozwoju rybołówstwa za pomocą różnych działań lub projektów, zgodnie z jej regulaminem.
- (14) Program finansowany jest z zasobów krajowych, składających się z części zaliczek podatkowych (podatki od wynagrodzeń) wnoszonych przez pracodawców w sektorze rybołówstwa.
- (15) Komisja Europejska uznała program za zgodny z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, w szczególności z uwagi na fakt, że z przedstawionych informacji oraz statutu SDVO wynikało, że SDVO będzie się angażować w krótkoterminowe projekty, będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, odpowiadające środkom wymienionym w art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 ⁽⁵⁾.

3. SKARGA

- (16) Według skarżącego SDVO i *cvba Schelpdier en vis* wykorzystały pomoc państwa, która wstępnie miała wesprzeć cały sektor rybołówstwa, na zainicjowanie komercyjnych projektów z zakresu akwakultury dotyczących małży, zakłócając przez to konkurencję na rynku.
- (17) Skarżący dodaje, że ze względu na aktywność na rynku, a następnie w wyniku ustanowienia zależnej spółki handlowej, działania SDVO były niezgodne z jej statutem i pozostawały w sprzeczności ze statusem prawnym stowarzyszenia non-profit.
- (18) Na poparcie swojej skargi skarżący podkreślił, że SDVO stworzyła handlową markę, rozpoczęła dużą kampanię informacyjną i zaangażowała się w sprzedaż małży. Wszystkie te działania i środki były postrzegane jako typowe składniki działalności handlowej.
- (19) Jeśli chodzi o zakłócenie konkurencji, skarżący wskazał, że od 1994 r. prowadził eksperymentalną działalność w zakresie hodowli małży na otwartym morzu wzdłuż wybrzeża belgijskiego. Skarżący wprowadził własną markę (*Belgica mussels*). Zbiór sprzedawano po raz pierwszy w roku 2008.
- (20) Skarżący uznał, że ponieważ SDVO zakłóca konkurencję na rynku, nie może być uznana za działającą w interesie zbiorowym sektora rybołówstwa i akwakultury.
- (21) W odniesieniu do likwidacji *cvba Schelpdier en vis* skarżący zaznaczył, że jego zdaniem zakłócenie konkurencji nie zostało zakończone z likwidacją spółki zależnej SDVO ze względu na to, że SDVO kontynuowała działalność w dziedzinie sektora małży po likwidacji *cvba Schelpdier en vis*.

4. POWODY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (22) W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja wyraża swoje wątpliwości co do zgodności niektórych projektów zrealizowanych przez SDVO ze statutem zgłoszonym i zatwierdzonym przez Komisję. W związku z tym Komisja podejrzewa, że SDVO wykorzystwała niezgodnie z przeznaczeniem pomoc w ramach programu.

⁽⁴⁾ Zob. przypis 1.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2792/99 z dnia 17 grudnia 1999 roku ustanawiające szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa (Dz.U. L 337 z 30.12.1999, s. 10).

(23) Dotyczy to następujących projektów:

- **Projekt dotyczący małży:** SDVO rozpoczęła szeroko zakrojoną kampanię informacyjną na rzecz swoich małży. Zamiast organizować ogólną promocję małży w materiale informacyjnym skoncentrowano się na określonej marce handlowej (Flanders Queen Mussel); materiał ten jest nakierowany na konkretne przedsiębiorstwo (SDVO) i zawiera kilka odniesień do geograficznego pochodzenia produktów (Flandria). Ponadto poszerzono projekt dotyczący małży poprzez nabycie i wykorzystywanie 87 dodatkowych klatek, dokonując w ten sposób inwestycji długofalowej.
- Poszukiwanie **nowych zasobów skorupiaków:** Wydaje się, że SDVO działała jako organizator eksperymentalnej kampanii połowowej, mającej na celu stwierdzenie obecności na szelfie kontynentalnym Belgii zasobów skorupiaków, które można by wykorzystać handlowo.
- Kampania promocyjna **Dagverse vis:** Celem tej kampanii jest poprawa wizerunku belgijskiego rybołówstwa za pośrednictwem promocji wśród ogółu społeczeństwa świeżo złowionych ryb popularnych oraz mniej znanych gatunków, poławianych przez rybaków przybrzeżnych. Działanie to wiąże się z udziałem najwyższej klasy szefów kuchni, którzy w swoich restauracjach oferują mniej znane gatunki ryb. Oczekuje się, że jeśli najlepsi szefowie kuchni wprowadzą te ryby do oferty swoich restauracji, rybacy prowadzący połowy przybrzeżne zdołają uzyskać rozsądne ceny na te gatunki ryb, tak aby każde ogniwo sektora rybołówstwa otrzymywało za swój produkt odpowiednie wynagrodzenie.

(24) W odniesieniu do **projektu dotyczącego małży** Komisja uznała, że SDVO postąpiła niezgodnie ze swoim statutem (a zatem z programem pomocy), który wyraźnie wskazuje, że SDVO będzie wzmacniać wizerunek rybołówstwa morskiego, ale bez wskazywania konkretnej firmy i bez odnoszenia się do geograficznego pochodzenia produktów, oraz zakazuje działań promocyjnych, skupionych wokół marki handlowej lub odnoszącej się do geograficznego pochodzenia produktów. Ponadto Komisja wyraziła wątpliwości, czy wykorzystując 87 dodatkowych klatek SDVO działała zgodnie ze swym statutem i decyzją N 274/03, ponieważ działania tego nie można uznać za krótkoterminowe, lecz raczej odnosi się ono do inwestycji długofalowych, co jest trudne do pogodzenia z koncepcją działań krótkoterminowych.

(25) W kwestii projektu polegającego na poszukiwaniu **nowych zasobów skorupiaków** Komisja zauważyła, że nie jest ono wskazane w statucie SDVO jako składnik jej misji. W szczególności nie wydaje się, by było one zgodne z opisem misji zawartym w części C: Poprawa zarządzania żywymi zasobami wodnymi i kontrola rybołówstwa. W istocie poszukiwanie nowych zasobów skorupiaków, które można by wykorzystać handlowo, nie odpowiada ani stałemu monitorowaniu jakości i ilości żywych zasobów wodnych, ani monitorowaniu sytuacji społeczno-gospodarczej w sektorze rybołówstwa, ani też doradzaniu rządowi w zakresie kontroli nakładów połowowych. Wydaje się, że stwierdzenie występowania na szelfie kontynentalnym Belgii zasobów skorupiaków, które można by wykorzystać handlowo, nie ma na celu ochrony tych zasobów, lecz raczej ich eksploatację.

(26) Wreszcie, w odniesieniu do **kampanii promocyjnej Dagverse vis**, Komisja zauważyła, że wychwalając belgijskie pochodzenie produktu (ryby złowione przez belgijską flotę przybrzeżną) w zestawieniu z rybami złowionymi przez statki zagraniczne, SDVO odwołała się do geograficznego pochodzenia produktów, i działała niezgodnie ze swoim statutem i decyzją N 274/03. Niemniej jednak Komisja przyjęła do wiadomości fakt, że kampania *Dagverse vis* została dostosowana i zaprzestano już odwoływania się w niej do pochodzenia geograficznego produktu w momencie przyjęcia decyzji o wszczęciu postępowania.

5. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

(27) W odpowiedzi na publikację w Dzienniku Urzędowym decyzji z 2011 r. o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja otrzymała uwagi od beneficjenta programu, *Stichting Duurzame Visserij Ontwikkeling* (SDVO), przekazane przez organy krajowe.

(28) Od wnoszącego skargę nie otrzymano żadnych dodatkowych uwag.

(29) SDVO podtrzymała swoje stanowisko w następujący sposób:

5.1. Projekt dotyczący małży:

(30) Projekt dotyczący małży realizowano w dwóch etapach. W pierwszej fazie montowano 13 prototypowych klatek, opracowanych w celu spełnienia wymogów klimatologicznych i nautycznych wybrzeża belgijskiego. W drugiej fazie zamontowano dodatkowe 87 klatek.

- (31) W celu ustalenia, czy projekt jest opłacalny z punktu widzenia ekonomicznego, konieczne było przesłедzenie całego procesu produkcji i komercjalizacji. Należało skutecznie wdrażać poszczególne etapy tego procesu, włączając w to działania promocyjne.
- (32) Kampanię informacyjną przeprowadzono w latach 2007, 2008 i 2009, wbrew temu, co twierdzi Komisja, w ograniczonym czasie i zakresie.
- (33) Przedmiotową kampanię informacyjną można uznać za będącą w interesie ogółu. Zamierzeniem było zawsze, aby po zakończeniu etapu badań, projekt mógł zostać przeniesiony do spółdzielni, otwartych dla wszystkich, w tym dla skarżącego.
- (34) Zamiarem SDVO było rozwijanie marki handlowej *Flanders Queen* do konkretnych celów projektu. Powyższa marka handlowa miała zostać wykorzystana tylko raz. Po zakończeniu projektu nazwa handlowa miała zniknąć. Jednakże po przeniesieniu projektu do VSVC najwyraźniej podjęto decyzję o dalszej sprzedaży małży pod tą nazwą.
- (35) Realizacji projektu oraz kampanii promocyjnej nie należy traktować jako wydatków w ramach normalnego procesu produkcji. Zakres projektu był szerszy niż byłoby to w przypadku realizowania go przez przedsiębiorstwo prywatne, gdyż związane z nim koszty byłyby bardzo wysokie. Prywatne przedsiębiorstwo nie byłoby po prostu gotowe do dokonywania inwestycji potrzebnych jedynie do przetestowania najlepszej metody, którą należy zastosować, lub mających jedynie na celu wskazanie obszarów nadających się do hodowli małży.

5.2. Znalezienie nowych zasobów skorupiaków

- (36) SDVO jest zdania, że poszukiwanie nowych zasobów skorupiaków mieści się w zakresie jej statutu, taką działalność można bowiem uznać za środki kontroli i ochrony, zgodnie z definicją zawartą w części C statutu.
- (37) Ponadto projekt jest częścią restrukturyzacji floty rybackiej będącej między innymi konsekwencją utraty łowisk w wyniku zamontowania parków wiatrowych na morzu.

5.3. Kampania promocyjna Dagverse vis:

- (38) SDVO zwróciła uwagę, że kampania promocyjna została skorygowana i usunięto z niej początkowo wykorzystywane odniesienie do pochodzenia geograficznego.

6. OCENA

6.1. Projekt dotyczący małży: wypracowanie nazwy handlowej i promocja

- (39) Zgodnie z powyższym opisem SDVO rozpoczęła szeroko zakrojoną kampanię informacyjną na rzecz swoich małży. Zamiast organizować ogólną promocję małży, w materiale informacyjnym skoncentrowano się na określonej marce handlowej (*Flanders Queen Mussel*); materiał ten jest nakierowany na konkretne przedsiębiorstwo (SDVO) i zawiera kilka odniesień do geograficznego pochodzenia produktów (Flandria).
- (40) Wskutek powyższego SDVO postąpiła niezgodnie ze swoim statutem (a zatem z programem pomocy), który wyraźnie wskazuje, że SDVO będzie wzmocniać wizerunek rybołówstwa morskiego, ale bez wskazywania konkretnej firmy i bez odnoszenia się do geograficznego pochodzenia produktów, oraz zakazuje działań promocyjnych, skupionych wokół marki handlowej lub odnoszącej się do geograficznego pochodzenia produktów. Ponadto działanie SDVO stało w sprzeczności z decyzją N 274/03, w której stwierdza się wyraźnie, że jakiegokolwiek odniesienie geograficzne jest niedozwolone.
- (41) Władze belgijskie utrzymują, że marka handlowa została opracowana jedynie na potrzeby projektu pilotażowego. Miała ona zostać wykorzystana tylko raz, a następnie z czasem zlikwidowana i miała przestać istnieć po zakończeniu projektu.
- (42) Komisja stwierdza jednak, że marka handlowa pozostała w użyciu także po zakończeniu projektu pilotażowego. W rzeczywistości od momentu przekazania projektu dotyczącego małży VSVC małże sprzedawano nadal pod nazwą *Flanders Queen Mussel*. Ponadto na stronie internetowej SDVO informowano, gdzie można uzyskać *Flanders Queen Mussel*.

- (43) Komisja zauważa również, że SDVO zorganizowała w latach 2007, 2008 i 2009 szereg imprez promocyjnych i reklamowych, których przedmiotem były *Flanders Queen Mussel*. Fakt, że działania te miały miejsce wielokrotnie w ciągu kilku lat wskazuje, że nie chodziło o niewielką lub tymczasową kampanię, i w związku z tym nie można jej uznać za promocję ograniczoną w czasie i pod względem zakresu. Ponadto część działań reklamowych (w 2008 i 2009 r.) przeprowadzono faktycznie już po dostarczeniu ekspertyz zleconych w ramach projektu pilotażowego. Końcowe sprawozdanie dotyczące wykonalności ekonomicznej projektu dotyczącego małży zostało przedstawione w dniu 22 listopada 2007 r., a wyniki oceny realizacji planu wprowadzania do obrotu przedstawiono w dniu 21 lutego 2008 r.
- (44) W każdym razie Komisja zauważa, że zakaz promowania konkretnych marek i odnoszenia się w ramach działań reklamowych do pochodzenia geograficznego produktów ma zastosowanie do wszystkich operacji. Stąd też nawet krótkoterminowe projekty (finansowane ze środków publicznych) nie mogą mieć na celu propagowania konkretnych marek ani zawierać odniesień do obszarów geograficznych. W programie i decyzji N 274/03 nie przewidziano żadnego wyjątku od tej zasady i ustanowienie takiego wyjątku nie było możliwe, gdyż byłoby to sprzeczne z wytycznymi w sprawie rybołówstwa z 2001 r.
- (45) Ponadto Komisja uważa za nieprawdopodobne, aby tak szeroko zakrojoną kampanię informacyjną można było zasadnie uznać za działania dotyczące wspólnego interesu, w szczególności jeśli nie ma ona charakteru ogólnego, ale jest ukierunkowana na konkretną markę handlową. Tym bardziej, że istniało konkurencyjne przedsiębiorstwo pracujące nad wytworzeniem własnej marki.
- (46) Wreszcie stworzenie nazwy handlowej produktu, przeznaczonego do sprzedaży na rynku i uruchomienie kampanii reklamowej odpowiadają wydatkom, które występują w normalnym procesie produkcji i w związku z tym nie zostały dopuszczone w ramach przedmiotowego programu.
- (47) Z tych powodów Komisja uważa, że opracowując nazwę handlową oraz uruchamiając kampanię reklamową i promocyjną dotyczącą *Flanders Queen Mussel*, SDVO działała poza zakresem swojego statutu i decyzji N 274/03.
- (48) W związku z powyższym Komisja uważa, że SDVO wykorzystwała niezgodnie z przeznaczeniem pomoc zatwierdzoną w ramach programu, jeżeli chodzi o opracowanie nazwy handlowej i reklamy.

6.2. Projekt dotyczący małży: eksploatacja 87 dodatkowych klatek

- (49) Komisja jest świadoma faktu, że na projekt dotyczący małży składa się wiele elementów. W takiej sytuacji pierwsza część projektu nie jest kwestionowana, natomiast zastrzeżenia Komisji odnoszą się do inwestycji dokonanych po zakończeniu projektu pilotażowego. Komisja jest zdania, że nabywając i eksploatując 87 dodatkowych klatek SDVO nie działała zgodnie ze swym statutem i decyzją N 274/03.
- (50) Władze belgijskie są zdania, że eksploatacja 87 dodatkowych klatek stanowiła operację krótkotrwałą ze szczególnym uwzględnieniem interesów zbiorowych. Ponadto władze argumentują, że zwiększenie liczby klatek miało szerszy zakres niż działania podejmowane zazwyczaj przez podmioty prywatne, gdyż prywatne przedsiębiorstwo po prostu nie dokonałoby inwestycji na tak dużą skalę, nie wiedząc, czy operacja może być opłacalna na dużą skalę.
- (51) Komisja ma jednak wątpliwości, czy nabycie i eksploatację 87 dodatkowych klatek można postrzegać jako działanie krótkookresowe.
- (52) Po pierwsze, Komisja uznaje, że zakup 87 dodatkowych klatek odpowiada inwestycji długofalowej, która jest trudna do pogodzenia z koncepcją działań krótkookresowych.
- (53) Po drugie, Komisja zauważa, że nie wydaje się, by SDVO postrzegała nabycie 87 dodatkowych klatek jako działanie krótkookresowe, które miałyby na celu wyłącznie przeprowadzenie badania. SDVO traktowała nabycie klatek jako inwestycję i poszukiwała sposobów zapewnienia dochodu z tej inwestycji. W rzeczywistości SDVO już w 2008 r. miała plan kontynuowania działalności gospodarczej za pośrednictwem nowo utworzonej spółki zależnej. Również w 2009 r., gdy SDVO oficjalnie wstrzymała sprzedaż *Flanders Queen Mussel*, eksploatacja 87 dodatkowych klatek była faktycznie, mimo wszystko, kontynuowana. W istocie fundacja dzierżawiła i wynajmowała swoją infrastrukturę i usługi w zakresie zbioru innej spółce, a tym samym prowadziła działalność handlową. Fakt, iż w celu wykorzystania projektu dotyczącego małży utworzono zależną spółkę handlową, wydaje się potwierdzać brak po stronie SDVO prawdziwej woli uzyskania po prostu rezultatów z korzyścią dla całego sektora.

- (54) W związku z tym Komisja stwierdza, że umowy zawarte w 2009 r. pomiędzy SDVO i VSVC zawierały postanowienia mające na celu ochronę interesów handlowych VSVC (np. porozumienie gwarancyjne, postanowienia mające na celu zapobieganie wszelkim konfliktom interesów między VSVC i innymi producentami). Wydaje się, że tego rodzaju uzgodnienia i postanowienia potwierdzają, że wykorzystanie dodatkowych klatek stanowiło działalność gospodarczą i nie leżało w interesie zbiorowym.
- (55) W opinii Komisji 87 dodatkowych klatek odpowiada wydatkom w ramach normalnej produkcji. Komisja uważa, że po zbadaniu i potwierdzeniu możliwości gospodarczych i biologicznych produktu nabycie i zwiększenie zasobu środków produkcji stanowi składnik normalnego procesu produkcji i rozwoju działalności podmiotu gospodarczego.
- (56) Komisja nie zgadza się z argumentem władz belgijskich, zgodnie z którym żadne przedsiębiorstwo nie zainwestowałoby w dodatkowe środki produkcji bez uprzednich gwarancji, że produkcja ta na szerszą skalę będzie rentowna. W rzeczywistości przedsiębiorstwa inwestują w produkcję na szerszą skalę również w sytuacjach, gdy żadna inna firma nie próbowała jeszcze rozwijać produkcji na tym samym poziomie. Opierają się one na doświadczeniu zdobytym w produkcji na mniejszą skalę, a także na prognozach dotyczących przyszłości. Ogólna zasada gospodarki głosi, że ze względu na efekt korzyści skali to, co jest możliwe i opłacalne na małą skalę, jest również możliwe i jeszcze bardziej rentowne w większej skali, ponieważ koszty stałe rozłożą się na większą ilość produktów.
- (57) W końcu, Komisja nie uważa, aby poprzez zwiększenie zasobu swoich środków produkcji, SDVO podjęła działania w interesie sektora. W związku z tym, że istniał już inny podmiot prowadzący działalność w tym sektorze, który rozwijał ją w rzeczywistej skali, nabycie i eksploatacja 87 dodatkowych klatek rzeczywiście miały bezpośredni wpływ na rynek oraz na konkurencję. Dowodzi tego ponadto fakt, że SDVO występowała raczej jako podmiot konkurujący niż jednostka przeprowadzająca eksperyment.
- (58) Z wymienionych powyżej powodów Komisja uważa, że SDVO wykorzystwała niezgodnie z przeznaczeniem pomoc zatwierdzoną w ramach programu, jeżeli chodzi o eksploatację dodatkowych 87 klatek.

6.3. Kampania promocyjna *Dagverse vis*

- (59) Komisja zauważa, że wychwalając belgijskie pochodzenie produktu (ryby złowione przez belgijską flotę przybrzeżną) w zestawieniu z rybami złowionymi przez statki zagraniczne, SDVO odwołała się do geograficznego pochodzenia produktów, i działała w ten sposób niezgodnie ze swoim statutem i decyzją N 274/03.
- (60) Komisja odnotowuje jednak fakt, że kampania *Dagverse vis* została dostosowana i zaprzestano odwoływania się w niej do pochodzenia geograficznego produktu.
- (61) W związku z powyższym Komisja uważa, że SDVO wykorzystwała niezgodnie z przeznaczeniem pomoc zatwierdzoną w ramach programu, jeżeli chodzi o kampanię promocyjną odwołującą się do pochodzenia geograficznego produktu

6.4. Poszukiwanie nowych zasobów skorupiaków

- (62) Komisja zauważa, że poszukiwanie nowych zasobów skorupiaków nie zostało wskazane w statucie SDVO jako składnik jej misji. W szczególności nie wydaje się, by było ono zgodne z opisem misji zawartym w części C: Poprawa zarządzania żywymi zasobami wodnymi i kontrola rybołówstwa. W istocie poszukiwanie nowych zasobów skorupiaków, które można by wykorzystać handlowo, nie odpowiada ani stałemu monitorowaniu jakości i ilości żywych zasobów wodnych, ani monitorowaniu sytuacji społeczno-gospodarczej w sektorze rybołówstwa, ani też doradzaniu rządowi w zakresie kontroli nakładów połowowych.
- (63) W związku z tym Komisja uważa, że środki te nie należą do kategorii środków zatwierdzonych przez Komisję decyzją N 274/03. Nie jest to ani środek kontroli, ani środek ochrony. Przeciwnie, środek ten ma na celu gospodarcze wykorzystanie znalezionych zasobów i ostatecznie doprowadzi do zwiększenia nakładu połowowego.
- (64) Komisja zauważa ponadto, że znalezienie nowych zasobów skorupiaków, które można by wykorzystać handlowo, nie mogło należeć do działań zatwierdzonych przez Komisję w decyzji N 274/03, ponieważ, zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 2792/1999, do którego odnoszą się wytyczne w sprawie rybołówstwa z 2001 r., prowadzenie połowów eksperymentalnych może być wspierane w ramach Instrumentu Finansowego Orientacji Rybołówstwa ⁽⁶⁾ jedynie wtedy, kiedy ma na celu ochronę zasobów rybnych.
- (65) Jak już wspomniano, wydaje się, że stwierdzenie występowania na szelfie kontynentalnym Belgii zasobów skorupiaków, które można by wykorzystać handlowo, nie ma na celu ochrony tych zasobów, lecz raczej ich eksploatację.

⁽⁶⁾ Instrument Finansowy Orientacji Rybołówstwa, zob. rozporządzenie Rady (WE) nr 1263/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie Instrumentu Finansowego Orientacji Rybołówstwa (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, s. 54).

- (66) Ponadto poszukiwanie nowych zasobów, które można eksploatować, odpowiada działaniom podejmowanym zazwyczaj przez podmioty prywatne, a wydatki dotyczące takiej operacji odpowiadają kosztom produkcji, a zatem nie mogą być finansowane w ramach przedmiotowego programu.
- (67) Z wymienionych powyżej powodów Komisja uważa, że SDVO wykorzystwała niezgodnie z przeznaczeniem pomoc zatwierdzoną w ramach programu, jeżeli chodzi o inicjatywę poszukiwania nowych zasobów skorupiaków.

7. PODSUMOWANIE

- (68) Komisja uważa, że poprzez angażowanie się w projekty, o których mowa w pkt 6.1–6.4, SDVO nie działała zgodnie ze statutem zgłoszonym Komisji i zatwierdzonym przez nią decyzją z dnia 16 grudnia 2003 r. W związku z tym Komisja uznaje, że SDVO wykorzystwała niezgodnie z przeznaczeniem pomoc przyznaną w ramach programu.
- (69) W tym kontekście Komisja pragnie podkreślić, że przyjętą praktyką, zgodnie z art. 107, jest obowiązek odzyskania od beneficjenta pomocy, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem. Praktyka ta została potwierdzona w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999.
- (70) Belgia musi zatem podjąć wszelkie konieczne środki w celu odzyskania od beneficjenta przyznanej pomocy wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem. Belgia powinna odzyskać całą kwotę przeznaczoną na realizację projektów, o których mowa w pkt 6.1–6.4. W tym celu, w ciągu czterech miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji, Belgia będzie musiała zwrócić się do beneficjenta o zwrot udzielonej pomocy.
- (71) Na podstawie art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 do kwoty, którą należy odzyskać zgodnie z decyzją o windykacji, należy doliczyć odsetki, naliczone według właściwej stopy procentowej określonej przez Komisję. Odsetki są płatne od dnia, w którym pomoc wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem została udostępniona beneficjentowi, do daty jej odzyskania.
- (72) Odsetki są naliczane zgodnie z postanowieniami określonymi w rozdziale V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 ⁽⁷⁾. Komisja zwraca się do Belgii, by zażądała od beneficjenta zwrotu pomocy wraz z odsetkami w terminie czterech miesięcy od dnia niniejszej decyzji, jak określono poniżej.
- (73) Komisja zwraca się do Belgii o przekazanie wymaganych danych za pomocą kwestionariusza stanowiącego załącznik I do niniejszej decyzji z dokładnym wyszczególnieniem, jakie środki są planowane i już zostały podjęte w celu uzyskania niezwłocznego i rzeczywistego zwrotu pomocy państwa wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem. Komisja zwraca się do Belgii o dostarczenie w ciągu dwóch miesięcy wszystkich dokumentów potwierdzających rozpoczęcie procedury odzyskania od beneficjentów pomocy wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, okólników, nakazów windykacyjnych itp.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Angażując się w projekty obejmujące opracowanie nazwy handlowej i reklamę, eksploatację 87 dodatkowych klatek, kampanię promocyjną Dagverse vis i poszukiwanie nowych zasobów skorupiaków, SDVO nie działała zgodnie z decyzją Komisji N 274/03 z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie pomocy państwa. Pomoc wykorzystana przez beneficjenta w ten sposób niezgodnie z przeznaczeniem jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym.

Artykuł 2

1. Belgia odzyska od SDVO pomoc wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem na realizację projektów polegających na opracowaniu nazwy handlowej i reklamie, eksploatacji 87 dodatkowych klatek, kampanii promocyjnej Dagverse vis i poszukiwaniu nowych zasobów skorupiaków.
2. Do kwot podlegających zwrotowi dolicza się odsetki za cały okres poczynszy od dnia, w którym pomoc została przekazana do dyspozycji beneficjenta, do dnia jej faktycznego odzyskania.
3. Odsetki nalicza się narastająco zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 271/2008 ⁽⁸⁾ zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 794/2004.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 271/2008 z dnia 30 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 794/2004 w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 82 z 25.3.2008, s. 1).

Artykuł 3

1. Odzyskanie pomocy, o której mowa w art. 1, odbywa się w sposób bezzwłoczny i skuteczny.
2. Belgia zapewnia wykonanie niniejszej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

Artykuł 4

1. W ciągu dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Belgia przedkłada następujące informacje:
 - a) dokumentację odnoszącą się do pomocy, o której mowa w art. 1, wykazującą łączną kwotę pomocy w odniesieniu do projektów wymienionych w art. 2. Wymagane informacje zostaną przekazane za pomocą kwestionariusza, zamieszczonego w załączniku I do niniejszej decyzji;
 - b) całkowitą kwotę, która ma zostać odzyskana (kwota główna i odsetki);
 - c) szczegółowy opis środków już podjętych oraz środków planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji;
 - d) dokumenty potwierdzające, że beneficjentowi nakazano zwrot pomocy.
2. Do momentu całkowitego odzyskania pomocy, o której mowa w art. 1, Belgia na bieżąco informuje Komisję o kolejnych środkach podejmowanych na szczeblu krajowym w celu wykonania niniejszej decyzji. Na wniosek Komisji Belgia bezzwłocznie przedstawia informacje o środkach już podjętych oraz środkach planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji. Belgia dostarcza również szczegółowe informacje o kwotach pomocy oraz odsetkach już zwróconych przez beneficjenta.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2015 r.

W imieniu Komisji
Karmenu VELLA
Członek Komisji